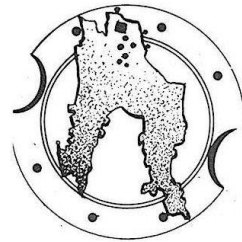

Χιόνια στα χωριά μας (Καρυές)

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 4ο • ΦΥΛΛΟ 22 • ΓΕΝΑΡΗΣ-ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1991 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1991

Με καθυστέρηση δημοσιεύουμε τις ευχές των Χριστουγέννων και του νέου έτους διότι τις λάβαμε αφού είχε τυπωθεί το 21ο φύλλο. Οπωσδήποτε όμως οι ευχές δεν χάνουν την αξία τους και είναι πάντοτε ευπρόσδεκτες όταν απευθύνονται με αγάπη.

— Ο σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. **Ευστάθιος** απευθύνει ευχές για σωματική υγεία πνευματική πρόοδο και μακροήμερευση όλων των Λακώνων, όπου γης, καθώς και την πολυπόθητη ειρήνη, την απαραίτητη δικαιοσύνη και την πολύτιμη ελευθερία για τους λαούς της γης.
— Ο αιδ. ιερέας Καρυών κ. **Κυριάκος Αμανατίδης** απευθύνει θερμές και εγκάρδιες ευχές του ιδίου προσωπικώς και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου για ένα νέο έτος ειρηνικό, ευτυχισμένο, καρποφόρο, με πρόοδο σε όλους τους τομείς.
— Ο Νομάρχης Λακωνίας κ. **Φώτης Φαλιάγκας**, και ο περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. **Π. Λαμπρόπουλος** απευθύνουν μηνύματα, με σκέψεις, προβληματισμούς και οραματισμούς για το νέο έτος και ευχές προς όλους τους Λάκωνες.

Επίσης θερμές ευχές για όλους τους συμπατριώτες από τα χωριά του Πάρνωνα απευθύνουν:

- Ο Σύνδεσμος των Απανταχού Καρυατών Αθήνας
- Ο Σύνδεσμος Απανταχού Βαμβακικών Αθήνας
- Ο Σύλλογος Φίλοι Βρεσθένων, Αθήνας
- Η Αδελφότητα Αραχοβιτών «Αι Καρυαί» Toronto
- Η Αδελφότητα Καρυατών «Αι Καρυαί» Charlotte
- Ο Σύλλογος Αραχοβιτών «Αι Καρυαί» Σύνδνεϋ Αυστραλίας.
- Ο Σύλλογος Αραχοβιτών Μελβούρνης
- Η Αδελφότητα Αραχοβιτών Σικάγου
- Η Παλλακωνική Ομοσπονδία Boston
- Ο Μιχάλης και Λουίζα Κερχουλά, από N. Buffalo, MI.
- Ο Κώστας και Μαρία Κυριαζή από Greenville S.C.
- Ο Πάνος και Βούλα Κοψιαύτη από Spartanburg S.C.
- Ο Δημοσθένης και η Τούλα Πίτση από Chicago
- Ο Σπύρος Βλάχος από Βανγκόκ, Ταϊλάνδης
- Ο Δήμος και η Ευαγγελία Κάκαρη, από Αθήνα
- Ο George Pappas από Toronto
- Η Γεωργία Μπελέσιου (γ. Μαχαίρα) από Oregon
- Ο Παρασκευάς Πάνου Κοψιαύτης από Αθήνα
- Ο Ηλίας και η Ελένη Πανοπούλου από Sacramento Ca
- Η Γεωργία Ζαχαροπούλου από τη Σπάρτη
- Ο Βασίλης και Μαρία Κυριαζή από Wisconsin
- Η Τούλα Ραπίδο, από Denver Colorado
- Ο οδοντίατρος Γιάννης Κ. Σκιούρης από Charlotte N.C.
- Ο Παντελής Διαμαντούρος από το Toronto
- Ο Γεώργιος Μαχαίρας από Toronto

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΛΑΣ

Στις 13 Φεβρουαρίου 1991 πέθανε στο Ν. Ηράκλειο Αττικής ο δάσκαλος, Κων. Κωσταλάς σε ηλικία 85 ετών. Η κηδεία του έγινε στις Καρυές, το χωριό που γεννήθηκε, έζησε και δίδαξε στο Δημοτικό του Σχολείο, την Παρασκευή 15 Φεβρουαρίου.

Άνθρωπος με απέραντη καλοσύνη, ευγένεια, ήθος και αξιοπρέπεια, άφησε άριστες αναμνήσεις από όλα τα στάδια της ζωής του.

Ως δάσκαλος εργάστηκε με αφοσίωση και αγάπη για τους μαθητές και τα σχολεία στα οποία υπηρέτησε.

Στο Δ.Σ. Καρυών υπηρέτησε από το 1935 έως το 1966 (με μικρές διακοπές) και ως διευθυντής από το 1937-46 και από 1960-64.

Παντρεμένος από το 1935 με την Παρασκευή Ιω. Δημητρούλα, δημιούργησαν άριστη οικογένεια, με 4 παιδιά, Νίκο, Γιάννη, Βασίλη και Πιπίτσα. Είχε την ατυχία να δοκιμαστεί σκληρά χάνοντας το γιο του Νίκο, που πέθανε στη Ν. Υόρκη και την εγγονούλα του, κόρη της Πιπίτσας, 13 ετών.

Από το 1966 εγκαταστάθηκε στο Ν. Ηράκλειο αλλά επισκεπτόταν τακτικά την Αραχόβα μέχρι και το περασμένο καλοκαίρι.

Η κηδεία του έγινε στα πατρογονικά χώματα των Καρυών, όπου τον συνόδεψαν στην τελευταία του κατοικία ο σύσσωμο το χωριό και πολλοί μαθητές του από Αθήνα, Σπάρτη κ.τ.λ.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του!

Α.Γ.Π.

ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ - ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ;

Με βροχές, χιόνια και τσουχτερό κρύο ήρθαν τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά στα χωριά μας. Κουκουλωμένα στο χιόνι και αποκλεισμένα για μια-δυο μέρες ήταν η Βαμβακού, Βαρβίτσα, Βασσαράς, Άγιος Πέτρος, Βούρβουρα. Την Πρωτοχρονιά, πριν προλάβει να λιώσει το πρώτο χιόνι, ήρθε το καινούριο. Χρόνια είχε να πέσει τόσο χιόνι, που σκέπασε και τους κάμπους.

Τα χωριά έπαθαν τις σχετικές ζημιές και πρώτα πρώτα τα τηλεφώνα. Είναι τόσο άριστης ποιότητας τα υλικά που αμέσως έκαναν «επίσχεση εργασίας». Ακολούθησαν οι βλάβες στο ηλεκτρικό δίκτυο αν πεις για τις σωλίνες του νερού δεν υπήρχε γειτονιά και σπίτι χωρίς σπασμένες σωλίνες.

Τα «κρουστάλια» κρεμόντουσαν από τις στέγες και τα χαγιάτια. Ήταν πανόραμα όλα τα χωριά. Όσοι είχαν την τύχη να κάθονται σ' ένα ζεστό σπίτι, δίπλα σ' ένα αναμμένο

τζάκι είχαν μια σπάνια απόλαυση.

Το μόνο δυσάρεστο ήταν οι εικόνες της τηλεόρασης από τον πόλεμο του Κόλπου, όπου οι θλιβερές εικόνες των βομβαρδισμών διαδέχονταν τις εικόνες των πουλιών που έβγαιναν ετοιμοθάνατα μέσα από την παχύρρευστη θάλασσα κηλίδα του πετρελαίου. Αυτά γέμιζαν —και γεμίζουν— την ψυχή με την αγωνία του αύριο και της αυτοκαταστροφής που μας απειλεί.

Έτσι το χιόνι μας έκανε το «καλό ποδαρικό» την Πρωτοχρονιά και το δεχτήκαμε σαν ευλογία Θεού γιατί μας δίνει ελπίδες ότι δεν θα διψάσουμε το καλοκαίρι και δεν θα ειπούμε το νερό-νεράκι. Ας ευχηθούμε ότι και ο πόλεμος αυτός θα τελειώσει γρήγορα με όσο το δυνατόν μικρότερες απώλειες σε ανθρώπινες ζωές.

Α.Γ.Π.

Άγιος Χαράλαμπος, ο προστάτης της Βαμβακούς

Δέκα Φλεβάρη. Γιορτή του Αγίου Χαράλαμπος. Είναι ο προστάτης του χωριού μου. Πόσα δεν έχω ακούσει για τον Άγιο... Γυρίζω πολλά χρόνια πίσω. Τότε, που μικρό παιδί μας ξυπνούσαν οι καμπάνες της εκκλησίας και η μάνα μας, μας βοηθούσε να φορέσουμε τα καλά μας για να τρέξουμε στον Άγιο.

Θυμάμαι τα κατσικάκια, δεμένα στον πλάτανο της πλατείας, τάματα των πιστών σε κάποια δύσκολη στιγμή που ζήτησαν την βοήθεια του Αγίου. Τις ομορφοκεντημένες κουλούρες πασαλειμμένες με μέλι και στολισμένες με λουλούδια από μολόχα. Βλέπεις δεν υπήρχαν άλλα λουλούδια το χειμώνα τη Βαμβακού. Κι η εκκλησιά γεμάτη από κόσμο, από όλο τον κόσμο του χωριού. Κανείς δεν έμενε έξω από την εκκλησιά τέτοια μέρα. Και όλα τα παιδιά του Δημοτικού —πόσο πολλά αλήθεια— να ψέλνουν το τροπάριο του Αγίου, που μας έμαθε ο παπούλης, ο παπα-Σταύρος: «Ο στύλος ακλόνητος της εκκλησίας Χριστού». Και σαν τελείωνε η λειτουργία βούιζε η πλατεία από τα «Χρόνια Πολλά» και «βοήθειά μας ο Άγιος».

Αν ρωτούσες κάθε Βαμβακίτη ή Βαμβακίτισσα κάτι θα είχαν να σου διηγηθούν για κάποιο θαύμα του Αγίου. Και εμείς παιδιά ακούγαμε και ρουφαγάμε τις διηγήσεις των θειάδων και μαρμαδάων.

Θυμάμαι την θεία Ελένη την Μπαρκοούσενα, που μας έλεγε πάντα αυτή την μέρα ότι η μάνα της είχε ονειρευτεί τον Άγιο.

«Πες μας θεία Ελένη για το όνειρο της μάνας σου». Κι αυτή πάντα πρόθυμη. Δεν ήθελε παρακάλα για να μας μιλήσει για «τον αφέντη τον Αϊ Χαράλαμπο».

«Ήταν παραμονή του Αγίου. Η μανούλα μου όλη μέρα έπλενε και μάδαγε πασιές για τα μαγαζιά. Για πληρωμή θα της έδιναν μια πασιά με ποδαράκια. Πήγαινε στο ποτάμι να τις πλύνει, ερχόταν στο σπίτι να τις μαδίσει και πάλι στο ποτάμι να τις ξαναπλύνει. Μαύρη μάνα! Τι τυραννία για να μας μεγαλώσει! Βλέπεις ήταν χήρα κι είχε τέσσερα ορφανά να θρέψει!... Ας είναι. Γύρισε το βράδυ στο σπίτι. Έξω το χιόνι είχε παγώσει. Έβγαλε το γελέκι της, άπλωσε το μουσκεμένο μαντήλι της στην καρέκλα, ξέδεσε τις κοτσίδες της. Έκατσε στο σκαμνί, έβγαλε τα παπούτσια της και τα τράγινα τσουράπια της και τα κρέμασε στον πυρομάχο. Έβαλε το κεφάλι της ανάμεσα στα γόνατά της και αμίλητη ζεσταινόταν. Εμείς δεν της μιλάγαμε. Ξέραμε πόσο αποσταμένη ήταν. Ο μικρός μου όμως αδελφός ο Νικόλας, της λέει: «Μάνα δε θα πιάσεις το προζύμι να μας φτιάξεις λαγαγγίδες (τηγανίτες); Κάθε χρόνο στη χάρη του μας έφτιαχνε λαγαγγίδες».

«Πέστε και κοιμηθείτε τώρα και δεν μπορώ να φτιάξω λαγαγγίδες».

«Γιατί μάνα», λέει κλαίοντας ο Νικόλας.

«Γιατί δεν έχω κόμπο λάδι παιδάκι μου». Ο Νικόλας συνέχιζε να κλαίει, τον πήραμε και πέσαμε στο κρεβάτι. Μετά από λίγο ήρθε και η συχωρεμένη η μανούλα μου και έγειρε κοντά μας.

Αποκοιμήθηκε. Βλέπει στο όνειρό της τον Άγιο Χαράλαμπο όπως είναι στην εικόνα, να την ξυπνά και να της λέει. «Ξύπνα, σήκω και πάσε το προζύμι».

«Αφέντη μ' αϊ Χαράλαμπε δεν έχω λάδι».

«Είπα, σήκω και πάσε το προζύμι».

Ξύπνησε ταραγμένη. Εκείνη τη στιγμή ακούει μια φωνή στην πόρτα.

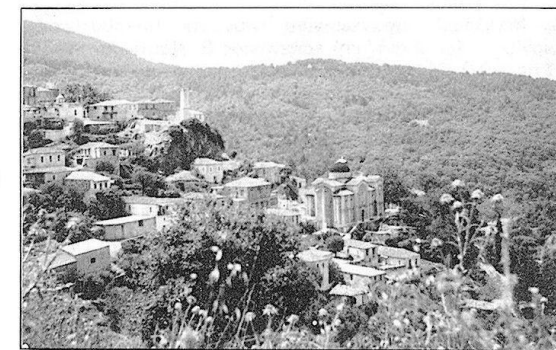
«Βασίλω, Βασίλω, άνοιξε».

«Ποιός είναι;», ρωτά η μάνα μου.

«Εγώ η Δημητρούλα».

Ανοίγει η μάνα μου την πόρτα και βλέπει την Δημητρούλα που έμενε στον Αγιάνη τον Θεολόγο. Ήρθε με το μολάρι πέντε ώρες δρόμο για να προσκυνήσει τον Άγιο στη χάρη του. Όλη νύχτα περπάταγε κι ήρθε τα χαράματα.

«Πάρε το μπιτόνι με το λάδι να το πας στην εκκλησιά ν' ανάψεις τα καντήλια».

Βλέπεις η μάνα μου ήταν και καντηλιανόφτισσα στην εκκλησιά.

«Και να, πάρε και τούτο το μπιτόνι με το λάδι για τ' ορφανά σου».

Η μάνα μου ξεράθηκε. Έκανε το σταυρό της και είπε: «Προσκυνημένος να είσαι Άγιε μου Χαράλαμπε».

Ευχαρίστησε τη Δημητρούλα πήρε το λάδι και ήρθε μέσα. Κατέβασε το καντήλι, το άναψε και την ακούγαμε που προσευχόταν «Προσκυνώ Σε Άγιε μου! Αφέντημ Άγιε μου Χαράλαμπε σ' ευχαριστώ! Προστάτεψε τα ορφανά μου».

Άναψε τη φωτιά. Έβαλε τον τέντζερη στη σιδερωσιά με νερό να ζεσταθεί έριξε το προζύμι και ανάπιασε τις λαγαγγίδες.

Σαν σχόλασε η εκκλησιά και γυρίσαμε στο σπίτι, η μάνα μου τηγάνισε τις λαγαγγίδες. Δε θα το ξεχάσω παιδάκι μου ποτέ. Ποτέ δεν ήταν τόσο ωραίες κι η μανούλα μου έλεγε συνέχεια: «Μη φοβόσαστε τίποτα. Έχουμε τον προστάτη μας τον αφέντη τον Αϊ-Χαράλαμπο. Δεν θα μας αφήσει να χαθούμε». Κι η θεία Ελένη τελείωνε: «Θεός σωθέρ» την ψυχούλα της. Άγια γυναίκα. Προσκυνημένος ο άγιος. Δεν μας άφησε, μας προστάτεψε πάντα».

.....
Θεία Ελένη, θεία Μαργώ, θεία Σταυρούλα..., αγνές, αθώς καρδιές. Σας ευχαριστούμε για την κληρονομιά που μας αφήσατε. Όμως πόσο λυπημένες θα είναι οι ψυχές σας!

Δυστυχώς αυτή την κληρονομιά δεν την κρατάμε όσο πρέπει. Τα χέρια μας έγιναν χαλαρά και η πίστη μας μικρή. Βοηθείστε μας από εκεί που είσαστε!... Βοηθείστε να ξαναβρούμε αυτά που αφήσαμε να χαθούν! Πόσα δεν μας δώσατε εσείς! Τι θα δώσουμε εμείς στα παιδιά μας και τα παιδιά μας στα παιδιά τους; Ποιός λείει αυτό που είπε η θεία Βασίλω: «Μη φοβάστε τίποτα. Είναι ο Άγιος μαζί μας!»

Μάρω Χούπη Γεώργια
Μαρούσι, Γενάρης 1991

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 20-10-90 ο **Νίκος Βασ. Τράκας** και η **Βούλα Φραντζέσκου**, κόρη της Βάσως Πρεκεζέ, απόκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους, στην Αθήνα.
- Στις 5-11-90 ο **Άκης** και η **Μερίτα Ακογιούνογλου** (κόρη του γιατρού και της Μάρως Γεώργα) απόκτησαν στο Μαρούσι το πρώτο τους παιδί, που είναι κοριτσάκι.
- Στις 4-11-90 η **Καρόλ** και ο **Ιωάννης Χαρ. Θεοδωρακάκης** απόκτησαν αγοράκι, στο Toronto.
- Στις 29-11-90 η **Καρόλ** και ο **Ιωάννης Γεωργ. Κόκκινος** απόκτησαν το τέταρτο παιδί τους και είναι αγοράκι (μετά από 3 κορίτσια), (στο Toronto).

Να ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Στις 15-9-90 αρραβωνιάστηκε στην Μελβούρνη ο Δημήτρης Παν. Ροζανίτης με την Ερμιόνη Αποστόλου από την Καστοριά.
- Επίσης αρραβωνιάστηκαν η **Τούλα Βλήττα**, οικονομολόγος, κόρη της Μεταξίας Σταυροπούλου από το Τσούνι, με το γιατρό κ. Λιβέρη, από τον Πειραιά.

Συγχαρητήρια!

ΓΑΜΟΙ

- Παντρεύτηκε στη Μελβούρνη ο **Δημήτρης Ιωάννης Καπανικόλης** με την **Χριστίνα Κοτσιφάκη** από την Κρήτη.
- Στις 19 Ιανουαρίου 1991, πέθανε στην Αθήνα, ο άνδρας της Καλλιόπης Διαντζίκη, **Ιωάννης Βασιλάκης**.
- Στις 3-1-91 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο **Νίκος Θεοφίλης**, 70 ετών, από το Βασσαρά.
- Στις 8-1-91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις Καρυές η **Δήμητρα Ηλία Παπαμιχαήλ**, γένος Βασιλή Καρδάρ, 76 ετών. Αντί στεφάνου η οικογένεια πρόσφερε ένα ποσό χρημάτων στο Γηροκομείο Σπάρτης.
- Στις 10-11-90 πέθανε στην Αθήνα η Ελένη, χήρα Βασιλή Χάρακα (γένος Βισβίκη) ετών 83.
- Στις 12-2-91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις Καρυές ο δάσκαλος **Κων/νος Κωσταλάς**.
- Στις 21 Δεκεμβρίου 1990 πέθανε στην Αθήνα ο **Γεώργιος Νικολάου Παπαγεωργίου** (γιος της πρεσβυτέρας Γεωργίας γ. Ιω. Διαντζίκη) καπετάνιος Ε. Ναυτικού.
- Στις 10-2-91 πέθανε και κηδεύτηκε στο Chicago ο **Γεώργιος Σαράντου Σταθάκης**, 60 ετών.
- Στις 23-2-91 πέθανε στις Καρυές ο **Παναγιώτης Ιω. Κοψιάυτης** (Βλαχόγιαννης) 70 ετών (πατέρας του Γραμματέα της Κοινότητας).
- Στις 28-2-91 πέθανε στην Αθήνα η **Ελένη Γερασ. Σκλαβούνη** (γένος Αλεξάνδρας Παπαγεωργίου) σε ηλικία 75 ετών.
- Στις 3 Δεκ. 1990 πέθανε στη Βαμβακού ο **Κων/νος Φουντάς**, (πεθερός του γιατρού Πάνου Βελδέκη) σε ηλικία 94 ετών.

Να ζήσουν!

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 25 Δεκεμβρίου 1990 πέθανε ξαφνικά στην Αράχοβα ο οδοντίατρος **Ανδρέας Στυλ. Μαχαίρας**.
- Στις 2 Ιανουαρίου 1991, πέθανε στην Αθήνα, ο άνδρας της Καλλιόπης Διαντζίκη, **Ιωάννης Βασιλάκης**.
- Στις 3-1-91 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο **Νίκος Θεοφίλης**, 70 ετών, από το Βασσαρά.
- Στις 8-1-91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις Καρυές η **Δήμητρα Ηλία Παπαμιχαήλ**, γένος Βασιλή Καρδάρ, 76 ετών. Αντί στεφάνου η οικογένεια πρόσφερε ένα ποσό χρημάτων στο Γηροκομείο Σπάρτης.
- Στις 10-11-90 πέθανε στην Αθήνα η Ελένη, χήρα Βασιλή Χάρακα (γένος Βισβίκη) ετών 83.
- Στις 12-2-91 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στις Καρυές ο δάσκαλος **Κων/νος Κωσταλάς**.
- Στις 21 Δεκεμβρίου 1990 πέθανε στην Αθήνα ο **Γεώργιος Νικολάου Παπαγεωργίου** (γιος της πρεσβυτέρας Γεωργίας γ. Ιω. Διαντζίκη) καπετάνιος Ε. Ναυτικού.
- Στις 10-2-91 πέθανε και κηδεύτηκε στο Chicago ο **Γεώργιος Σαράντου Σταθάκης**, 60 ετών.
- Στις 23-2-91 πέθανε στις Καρυές ο **Παναγιώτης Ιω. Κοψιάυτης** (Βλαχόγιαννης) 70 ετών (πατέρας του Γραμματέα της Κοινότητας).
- Στις 28-2-91 πέθανε στην Αθήνα η **Ελένη Γερασ. Σκλαβούνη** (γένος Αλεξάνδρας Παπαγεωργίου) σε ηλικία 75 ετών.
- Στις 3 Δεκ. 1990 πέθανε στη Βαμβακού ο **Κων/νος Φουντάς**, (πεθερός του γιατρού Πάνου Βελδέκη) σε ηλικία 94 ετών.

Συλλυπητήρια!

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ

- Ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών Αθήνας πρόσφερε στο Άσυλο Ανιάτων Σπάρτης ποσό 20.000 δρχ. στη μνήμη αποθανόντων μελών του: **Κωσταλά Κώστα, Μπάρα Γεωργίου, Μαχαίρα Ανδρέα και Βασιλάκη Ιωάννη**.
- Επίσης στο ίδιο ίδρυμα η **Παρασκευή Κ. Κωσταλά** στη μνήμη του συζύγου της **Κων/νου Κωσταλά** 30.000 δρχ. Ας είναι αιωνία η μνήμη τους!

Τράπεζα Αίματος Καρυών

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΠΟΥΔΑΙΑ

σαν μνημόσυνο

Στης Κελεφίνας τις κάτασπρες, τις ριζικές τις πέτρες, η Μνημοσύνη κάθονταν συλλογισμένη.
Την πίκρα μου θωρούσε και μου έγενεφε κοντά να πάω να σιογοτραγουδήσουμε αντάμα.
Μάνα, μούσα, δεν είμαι γω ποιήτρια, δεν είμαι καν μοιρολογίστρα.
Τα λίγα τραγούδια που 'μαθα μου τα σιογοψιθύριζε κάθε πρωί, το χάραμα, ο Ταίγετος, μα πάνε πολλά χρόνια. Τα λίγα μοιρολόγια που τραγουδάω, μου τά 'φερνε το αεράκι
πού 'φτανε μοσχομυρισμένο από την κοιλάδα ανάμεσα από τις λεύκες και τις πορτοκαλιές από κει που σμίγανε τα δυό μας τα ποτάμια.
Όμως δεν δύναμαι τώρα
Νιώθω ανήμπορη και χλιοπικραμένη
Χάσαμε το μεγάλο μας τον αδελφό, αν νοιάζεσαι να μάθεις. Γι' αυτό και σε θερμοπαρακαλώ κάνε μου ένα χατήρι γίνου μεσίτρα συ στη μάνα μας τη Γη να τον 'λαφρο σκεπάσει...

Μάρω Κουμανταράκη - Χριστοφόρου

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

- Ο **Παναγιώτης Ιωάννου Γραμματικάκης**, γιος της Λίτσας Καντιάνη, πήρε δίπλωμα Ηλεκτρολόγου - Μηχανικού από την Πολυτεχνική Σχολή Αριστοτελείου Πανεπ. Θεσσαλονίκης.
- Η **Κυριακούλα Θ. Πουλοκέφαλου** πήρε δίπλωμα marketing από το Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης.

Συγχαρητήρια!

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λ.Φ.Ν.Ε. που αποτελείται από τους Λάκωνες **Πρίμπα Τώνια**, Λαζαράκο Γρηγόρη, Μενελάκο Βαγγέλη, Χριστόπουλο Νώντα, Γιαννακόπουλο Χρήστο, Λαζαράκου Βασιλική και Μαυρομιχάλη - Νικολαράκο Αντώνη, στις 18 Δεκ. 1990 διοργάνωσαν ρεσιτάλ πιάνου με σολίστ τον Βρεσθιανίτη πιανίστα ΧΑΡΗ ΔΗΜΑΡΑ στο θέατρο Κολλεγίου Αθηνών.

Για το νέο πιανίστα έχει ξαναγράψει η εφημερίδα μας και τον συχαίρει και πάλι.

Πολλά συγχαρητήρια ανήκουν επίσης στο Σύλλογο για τους ωραίους σκοπούς που έχει στόχο να υπηρετήσει. Δυστυχώς η πρόσκληση ήρθε «κατόπιν εορτής».

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ ευχαρίστως θα προσφέρει κάθε συμπράσταση στο Σύλλογο με ενημέρωση των αναγνωστών της ως ιδιαίτερη προσφορά στην αγαπητή Τώνια Γ. Πρίμπα, από τα Βρέσθινα.

ΒΑΣΣΑΡΕΪΚΑ ΝΕΑ

Από τη Γεωργία Ζαχαρακοπούλου

— Προχωρεί σύντομα η διαδικασία καθορισμού του πίνακα των οικισμών του Νομού μας στους οποίους θα μπορεί κατένας να κάνει διάφορες οικοδομικές εργασίες με άδεια που θα του χορηγεί ο πρόεδρος της Κοινότητας. Ελπίζουμε ότι ο Βασσαράς και τα Βέρρια θα συμπεριληφθούν μέσα στον πίνακα αυτό.

Οι εργασίες που θα προβλέπονται να γίνουν ή για τις οποίες θα χορηγεί άδεια ο πρόεδρος όπως αυτές αναφέρονται στο ΦΕΚ - 656 - 16/10/90 θα είναι οι εξής:

- α) Περιφράξη οικοπέδων
 - β) Επισκευές (περιλαμ. και της στέγης), εσωτ. διαρρυθμίσεις.
 - γ) Κατασκευές αποθηκών ή σταύλων έως και 50,00 τ.μ.
 - δ) Προσθήκες δωματίων έως και 20,00 τ.μ. μονόροφου.
- Κατά την έκδοση των πιο πάνω αδειών θα εφαρμόζονται οι πολεοδομικές διατάξεις και οι εν γένει όροι και περιορισμοί δόμησης που ισχύουν για κάθε περιοχή.

— Πενιχρή έως και μηδενική ήταν και εφέτος η παραγωγή λαδιού στο χωριό. Εύχομαι η επόμενη χρονιά να είναι πλούσια, όχι μόνο σε λάδι, αλλά και σε άλλα αγροτικά προϊόντα που παράγονται στο χωριό, γιατί τα τελευταία 3-4 χρόνια έχει πληγεί συνεχώς από τις καιρικές συνθήκες.

— Περιορισμένο ήταν το κυνήγι του λαγού και τσίχλας εφέτος στο χωριό, φαίνεται ότι ειδικά οι τσίχλας κινήθηκαν όλες προς τη περιοχή της Σπάρτης, που τη φετινή χρονιά έπεσαν πολυάριθμα σμήνη και δεν έμεινε σπιτί σχεδόν που να μην δοκιμάσει το νόστιμο αυτό μεζέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Σ. ΚΡΑΤΟΥΣ

— Πρόεδρος του ανασυσταθέντος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, έγινε ο συμπατριώτης μας κ. **Γεώργιος Δ. Ζαγουρίτσας**, αδελφός του Γραμματέα της Κοινότητας Βασσαρά.

— Στις 5 Γενάρη ημέρα του Αγιασμού των υδάτων έγινε ο καθιερωμένος αγιασμός σε όλα τα σπία του χωριού από τους μοναχούς του Μοναστηριού. Να επισημανθεί ότι το Μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων είναι ανοιχτό στους προσκυνητές από το 1989 που άρχισε να επαναλειτούργει. — Δημοπρασία θα γίνει στις 7/3/91 από τη Διεύθυνση Τεχν. Υπηρεσιών του Νομού μας, για τη Βελτίωση του χωματόδρομου από Βασσαρά, Βέρρια, Μοναστήρι, Τζίτζινα, προϋπολογισμού 10.000.000 δρχ.

— Σύγχρονο εμπορικό κατάστημα (μπουτίκ) γυναικείων ενδυμάτων με την επωνυμία «Όστρια» άνοιξε στη Σπάρτη η σύζυγος του Νίκου Κουφού από το Βασσαρά κ. **Ματίνα Κουφού Σταυριανάκου**.

— Πέθαναν το προηγούμενο δίμηνο στο Βασσαρά η **Παναγιώτα Καλλαβά**, ο **Νικόλαος Γαλάνης** και ο **Κων/νος Γαλάνης**.

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους τους!

— Πέθανε στη Σπάρτη όπου διέμενε τελευταία και κηδεύτηκε στο Βασσαρά η υπερωριανή Κων/να Ζαχαρακοπούλου, ηλικίας 104 ετών. Η εκλιπούσα ήταν χήρα του γιατρού Γεωργίου Ζαχαρακοπούλου και ήταν γνωστή σε όλους σαν «και θεία του Γιατρού».

Έζησε ευτυχισμένη μαζί με τα παιδιά της και τα εγγόνια της μέχρι το τέλος της ζωής της και ευτύχησε να καμαρώσει 13 δισέγγονα εδώ και στην Αμερική.

Υπόδειγμα νοικοκυροσύνης, εργατικότητας αλλά και αφοσιωμένης στοργικής μητέρας και γιαγιάς. Ήταν λάτρης του Βασσαρά, το χωριό που έζησε, πόνεσε και αγάπησε και το έκανε δικό της, μολοντί φερτή από τον Αφισού μιλούσε πάντα όπου κι αν βρισκόταν με τα καλύτερα λόγια για τους πατριώτες τους Βασσαράδες.

«Ζωντανή θα σε κρατήσουμε στηθύμησή μας, Γιαγιά»

Γ. Ζ.

ΑΝΔΡΕΑΣ Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Ο γιατρός που πέθανε τόσο νέος αφήνοντας κληρονομιά τις προσωπικές του αρετές και την αντιστασιακή του δράση κατά της χούντας της 21 Απριλίου 1967.

14 Μαρτίου 1973: Εμφανίζεται κατ' ευθείαν στην συνέλευση μπροστά σ' ένα ασφυκτικά γεμάτο αμφιθέατρο από φοιτητές όλων των ετών της Ιατρικής. Είναι επίσης παρόντες εκεί όλοι οι καθηγητές της Ιατρικής Σχολής.

Εκεί, επί πέντε περίπου ώρες, μέσα σε απόλυτη ηρεμία και τάξη, κάνει διάλογο με καθηγητές και φοιτητές για όλα τα θέματα που αφορούν την Σχολή του. Επισημαίνει απαράδεκτες καταστάσεις, θίγει υπάρχουσες ανωμαλίες, διατυπώνει γνώμες που στρέφονται έμμεσα εναντίον της Χούντας. Όπως: «Εκκλησίες στην Ελλάδα υπάρχουν αμέτρητες, εκκλησίασμα δεν υπάρχει πρόθυμο να τις γεμίσει. Τι χρειαζόταν ο Ναός του Σωτήρος; Για να βρουν ευκαιρία να κλέψουν κάμποσοι αλήτες πολυτελείας, την στιγμή που υπάρχουν φοιτητές που ζουν σε τρώγλες, και που υποσιτίζονται φοβερά και καταπνούν φυματικοί. Μ' αυτά τα λεφτά να γίνουν φοιτητικές εστίες, να στεγαθούν τα φτωχά παιδιά των χωριών, αυτούς που θα δώσουν καινούργιο αίμα στον επιστημονικό μας κόσμο, αυτούς που θα τιμήσουν με τ' όνομά τους κάποτε την Ελλάδα, και θα την ανεβάσουν στα μάτια της ανθρωπότητας. Αλλοίμονο αν περιμένουμε προκοπή από τα βουτυρόπαιδα με τις λιμουζίνες, απ' τα ανηψάκια, από τους ανθρώπους του βολέματος». Η: «Είναι κτηνωδία μας να έχουμε μόνο ένα Νοσοκομείο Παιδών και νάρχονται απ' όλα τα μέρη της Ελλάδος, με δανειακά καμιά φορά ναύλα, φορτωμένες παιδιά άρρωστα, αγρότισες βασιανισμένες, και να κοιμούνται νηστικές στα παρτέρια του Νοσοκομείου Παιδών».

Να δώσει το Κράτος χρήματα για Νοσοκομεία, και όχι δάνεια τεράστια σε ευκαιριολόγους απατεώνες. (Τ' ανωτέρω αποσπάσματα από τη Συνέλευση, άκουσα εγώ μαγνητοφωνημένα σε κασέτα στο γραφείο του Μάλλιου όταν με καλέσαν αργότερα μετά την αποφυλάκισή του από την Ασφάλεια για να μου κάνουν συστάσεις για τον Ανδρέα). Η συνέλευση τελειώνει μέσα σε πανδαμνίο φωνών και ενθουσιασμού, τον αγκαλιάζουν, τον φιλούν και τον συχαίρουν φοιτητές, και οι μη χουντικοί καθηγητές.

Περιμένει να αδειάσει όλο το αμφιθέατρο, και τελικά με την επιμονή του κοσμητορός του κ. Μερικά μπάινει σε ένα ταξί μαζί με κατεύθυνση το κέντρο της Αθήνας. Φθάνουν έξω από το Θέατρο «ΑΚΑΔΗΜΟΣ» και την ώρα που ο Ανδρέας κατεβαίνει από το ταξί τέσσερες (4) άνδρες της Ασφάλειας που ακολουθούσαν με άλλο αυτοκίνητο χυμάν να τον συλλάβουν. Γίνεται μάχη, το αδιάβροχο του μένει στα χέρια τους κομματιασμένο, καταφέρνει και τους ξεφεύγει, οπότε αρχίζει άγριο κυνηγητό με πυροβολισμούς στον αέρα. Ο Ανδρέας διανύει απεγνωσμένα τα τετράγωνα: Ιπποκράτους, Σόλωνος, Χαριλ. Τρικούπη, Ακαδημίας, παρουσία κόσμου και φοιτητών που φωνάζουν «Σταμάτα, Ανδρέα, θα σε σκοτώσουν, πρέπει να ζήσεις σε χρειάζομαι». Στη γωνία Ιπποκράτους και Ακαδημίας σταματάει, τον αρπάζουν απ' τα μαλλιά και τον χώνουν στ' αυτοκίνητο. Την επομένη ημέρα το πρωί που το γεγονός μαθεύτηκε έγινε το εξής καταπληκτικό. Μπροστά στην Ασφάλεια (αρχή οδού Μεσογείων), μαζεύτηκε ένα πλήθος από φοιτητές όλων των Σχολών, έφραξε ο δρόμος, σταμάτησε η συγκοινωνία, φώναζαν πως δεν φεύγουν αν δεν αποφυλακιστεί ο Ανδρέας Παπασταυρίδης. Έμειναν εκεί ως αργά το απόγευμα, και απεχώρησαν όταν η Επιτροπή των Φοιτητών που πήγε στον Καρθανάκη, πήρε υπόσχεση πως θα τον ελευθερώσει την επομένη.

(Συνεχίζεται)

Ιερά Μονή Αγίων Αναργύρων Βασσαρά

ΑΝΟΙΞΕ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΒΑΣΣΑΡΑ

Άνοιξε προ μηνός το ιστορικό Μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων που βρίσκεται στον Πάρωνα 11 χιλιόμετρα από το Βασσαρά. Στο μοναστήρι ήλθαν και μονάζουν 2 μοναχοί και κατά πληροφορίες αργότερα θα έλθουν και άλλοι.

Όλοι και ειδικά οι Βασσαραίοι, χαίρετσαν με ενθουσιασμό το άνοιγμα του μοναστηριού και προθυμοποιούνται όλο στο χωριό να βοηθήσουν με κάθε τρόπο στην ανασυγκρότηση της μονής και στη στήριξη κάθε προσπάθειας που θα συμβάλει γενικότερα στην αναβάθμιση της ευρύτερης περιοχής (Βασσαρά - Βέρροια - Άγιοι Ανάργυροι - Πολύδροσο).

Σ' αυτή τη προσπάθεια πρέπει να βοηθήσουν και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης του Νομού (ραδιόφωνο - τοπικός τύπος κ.ά.) έτσι που να μάθουν όλοι οι Λάκωνες ότι μπορούν από εδώ και στο εξής να επισκέπτονται τη Μονή των Αγίων Αναργύρων.

Να σημειωθεί ότι το Μοναστήρι βρίσκεται 35 χιλιόμετρα από τη Σπάρτη και η απόσταση αυτή διανύεται σε 50 λεπτά της ώρας, και το υψόμετρο είναι 900 μ. από τη θάλασσα.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ

Από τη **Λέλα Ντάρμου - Κόρδαρη**, πολύτιμη φίλη της εφημερίδας, η οποία αφιερώνει πολύ χρόνο και κόπο και με μεγάλη αγάπη στέλνει όλα τα νέα της παροικίας, τακτικά, συστηματικά με γράμματα, ακόμη και τηλεφωνήματα. Την ευχαριστώ πολύ καθώς και το **Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου Αραχοβιτών Μελβούρνης** για τις φροντίδες τους και τις συνδρομές τους προς τις ΚΑΡΥΕΣ και τους νέους συνδρομητές, οι οποίοι συνεχώς εγγράφονται με τις φροντίδες τους.

Με τα γράμματά της η Λέλα, κάθε φορά, φέρνει τα νέα της ομογένειας που με την εφημερίδα ταξιδεύουν σε όλο τον... κόσμο!

Τα τελευταία νέα ευτυχώς όλα ευχάριστα! Η ίδια γράφει χαρακτηριστικά:

«Με μεγάλη χαρά σου γράφω ότι τα νέα Αραχοβιτάκια ίδρυσαν **τμήμα νεολαίας**, άρχισαν με μεγάλο ενθουσιασμό και έχουν πολλά όνειρα. Ευχόμεθα όλοι να συνεχίσουν αυτό που αρχίσαμε εμείς οι μεγάλοι, πριν από πολλά χρόνια και προσπαθούμε να διατηρήσουμε τα ήθη και έθιμα που φέραμε μαζί μας από το αγαπημένο μας χωριό για να είμαστε ενωμένοι όλοι μαζί στη χαρά και στη λύπη.

Σου στέλνω μια φωτογραφία τους που θα ήθελα να δημοσιευθεί και μερικά νέα όπως τα έγραψε μια από τις κοπέλες της νεολαίας».

Αγαπητή Λέλα

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στο Δ.Σ. του Συλλόγου σας, στο νέο Δ.Σ. της νεολαίας καθώς και στην κοπέλα που έγραψε τα νέα για τα ωραία ελληνικά της.

*Με αγάπη
Αννίτα*

Πώς ιδρύσαμε τη νεολαία Μελβούρνης «ο Καρυάτης»

Με πρωτοβουλία των νέων: **Αγγελικής Ανδριανάκη, Ιωάννη Ζαφειράκου, Αθανασίου Ροζανίτη, Φωτεινής Ροζανίτη και Θεοδώρα Σερβέτη**, αποφασίσαμε να διοργανώσουμε τη Νεολαία της Αδελφότητας Αραχοβιτών Μελβούρνης «ο Καρυάτης».

Η πρώτη συνεδρίαση έγινε στο σπίτι του Νικολάου Βουκίδη στις 24 Ιουνίου 1990 και αποφασίσαμε να καλέσουμε όλους τους νέους και με τη βοήθεια του Δ.Σ. της Αδελφότητας Αραχοβιτών Μελβούρνης να ιδρύσουμε το Σύλλογο της Νεολαίας.

Την 1η Ιουλίου 1990 έγινε η συνεδρίαση της νεολαίας στο σπίτι του Παναγιώτη Αθ. Ροζανίτη και ιδρύθηκε το Δ.Σ. της Νεολαίας από τους παρευρισκόμενους:

1. Ανδριανάκη Ν. Αγγελική (δίπλωμα λογιστού, εργάζεται στην Κρατική Τράπεζα).
2. Ανδριανάκης Ν. Κυριάκος (κρατικός υπάλληλος).
3. Ζαφειράκος Π. Ιωάννης (σπουδάζει χημεία στο La Trobe Univ.).
4. Καπονικολού Ιω. Μαρία (σπουδάζει καθηγήτρια στο Melbourne Univ.).
5. Λαγκαδινού Α. Δήμητρα κόρη της Λεβεντάκη Αντωνίας (σπουδάζει Business στο Monash Univ.).
6. Μπακασέτα Π. Μαρία, κόρη της Χασάπη Ντίνας (σπουδάζει Business στο Victoria College).
7. Ροζανίτης Π. Αθανάσιος (computer programmer).
8. Ροζανίτη Π. Φωτεινή (σπουδάζει Arts στο Victorian Univ.).
9. Σερβέτη Π. Θεοδώρα κόρη της Ζαφειράκου Λυγερής (σπουδάζει Arts στο Monash Univ.).
10. Τουρόγιαννης Κ. Χριστόφορος (σπουδάζει Ηχοηψία στο Αυστραλιανό Κολλέγιο του Ήχου, Μελβούρνης).
11. Χασάπης Ηλ. Ιωάννης (σπουδάζει Electronic Engin.).

Έτσι έγινε το Δ.Σ. της Νεολαίας.

Με εκτίμηση
το Δ.Σ. Νεολαίας

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΡΥΑΤΩΝ ΜΕΛΒΟΥΡΝΗΣ «Ο ΚΑΡΥΑΤΗΣ»

Από αριστερά προς τα δεξιά: α) όρθιοι: Αθανάσιος Ροζανίτης, Μαρία Καπονικολού, Μαρία Μπακασέτα, Ιωάννης Χασάπης, Χριστόφορος Τουρόγιαννης (ψηλά), Κυριάκος Ανδριανάκης, Θεοδώρα Σερβέτη, Ιωάννης Ζαφειράκος, Αγγελική Ανδριανάκη, β) καθήμενοι: Φωτεινή Ροζανίτη, Δήμητρα Λαγκαδινού.

— Οι εκδηλώσεις του Συλλόγου μας γίνονται τακτικά σύμφωνα με το πρόγραμμα: στις 23-9-90, έγινε με μεγάλη επιτυχία ο χορός (μπάρμπεκιου) καθώς και η ημέρα του καλαμποκιού, γιατί ο σκοπός μας είναι η στενή επαφή μεταξύ των Αραχοβιτών και η γνωριμία των παιδιών μας και στις 17-2-91 η καθιερωμένη «Μακαρονάδα».

ΕΤΗΣΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΑΝΑΔΑ

Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 1991: Ετήσιος αποκριάτικος χορός (Μακαρονάδα) στο «Orion Seafood».

Κυριακή 26 Μαΐου 1991: Λειτουργία και picnic στο πάρκο «Karyai Village».

Σάββατο 27 και Κυριακή 28 Ιουλίου 1991: Πανηγύρι στο πάρκο «Karyai Village».

Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 1991: Ημέρα Καλαμποκιού στο πάρκο «Karyai Village».

Πληροφορίες στα τηλ. 537-6787, 751-0849.

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΡΑΧΟΒΙΤΩΝ ΣΙΚΑΓΟΥ

Από τις αρχαιρεσίες της Αδελφότητας Σικάγου, που έγιναν τελευταία, το νέο Δ.Σ. αποτελούν οι εξής:

Βαστής Χρήστος, Πρόεδρος
Σειμένη Χρήστος, Αντιπρόεδρος
Κοψιάτης Παν/της, Γ. Γραμματέας
Σειμένη Ελισσάβετ, βοηθός Γραμματέα
Μαραφάτσος Παν/της, Ταμίας

και μέλη οι:

Δαλακούρας Χρήστος, Δαλακούρα Ντίνα, Δασκαλόπουλος Δήμος, Καστανάς Γεώργιος, Σκιούρης Ο. Τάκης, Γιαννόπουλος Πάνος, Μπουτσιακή Ελένη, Καραγιάννη Πολυτίμη, Βαστής Σωτήριος, Πουλοκέφαλος Ανδρέας και Καλαντζής Νίκος.

Συγχαρητήρια!

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ «ΚΑΡΥΑΙ» Charlotte

Όπως μας γράφει ο Γεν. Γραμματέας κ. Ανδρέας Γ. Βασιλής, το νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας για τα έτη 1991 και 1992 αποτελείται από τους:

Ανδριόπουλο Γεώργιο, Πρόεδρο
Μαχαίρα Παναγιώτη, Α' Αντιπρόεδρος
Κουτσόγεωργα Γεώργιο, Β' Αντιπρόεδρος
Βαστή Ανδρέα, Γ. Γραμματέα
Μαχαίρα Παρασκευά, Ταμίας
Βουκίδη Κων/νο, Αναπλ. Γεν. Γραμματέα

και μέλη:

Καπερώνη Δημήτριο, Σιαρρή Ηλία, Βαστή Γεώργιο, Καπύλιο Ιωάννη, Βαστή Σωτήρη, Σταθάκη Ιωάννη, Καστανά Δημήτριο, Καρύγιαννη Κων/νο και Βουκίδη Ανδρέα.

Συγχαρητήρια στο νεοεκλεγμένο Δ.Σ. και καλή επιτυχία στους σκοπούς και στα έργα της Αδελφότητας.

VIDEO - ΤΑΙΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Στέλνει δωρεάν ο Βασίλης Κυριαζής σε όλους τους πατριώτες και τους ευχαριστεί για τα γράμματα και τα τηλεφωνήματα που παίρνει.

Όποιος θέλει να λάβει την video-ταινία με το πανέμορφο και αγαπημένο χωριό μπορεί να γράψει στον: Vasilis Kyriazi, 5413 Athens Ave Racine Wis. 53406, U.S.A.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΟΙ ΒΡΕΣΘΕΝΩΝ

— Η ετήσια συνεστίαση του Συλλόγου έγινε στις 2-2-91 στην Κοσμική Ταβέρνα «Νέος Ρήγας» στην Πλάκα, με ωραίο πρόγραμμα και πλούσια λαχεία. Εκείνο το βράδυ όμως έπεσε πολύ χιόνι και αποκλείστηκαν τα βόρεια προάστια της Αθήνας με αποτέλεσμα να υπάρξουν κάποιες απουσίες.

— Για τις 3 Μαρτίου ορίστηκε η Γ. Συνέλευση των μελών και η επαναληπτική στις 10-3 Ακαδημίας 74 5ος όρ. γραφείο 14. Ο πρόεδρος κ. Παν. Πρίμπας και ο γ. γραμμ. κ. Γ. Λούμος παρακαλούν να εκδηλωθεί ενδιαφέρον για συμμετοχή στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου.

Επίσης το Δ.Σ. του Συλλόγου απευθύνει επιστολή 1) προς τους Προέδρους Κοινοτήτων των χωριών τ. δ. Οινόφυτας, 2) προς τους Προέδρους και Συμβούλους των Συλλόγων και 3) προς τα μέλη, στην οποία εκφράζονται ευχές και απόψεις για την αναβάθμιση των χωριών της περιοχής μας.

Σημαντική είναι η πρότασή τους για τη διοργάνωση ενός **Οινουντιακού Συνεδρίου** σε ένα από τα χωριά του Πάρνωνα για να συζητηθούν τα ζωτικά αυτά προβλήματα, που ίσως οδηγηθούν σε λύσεις για το ξαναζωντανέμα και τη σωστή ανάπτυξη της περιοχής μας! Μακάρι!

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΒΟΥΝΙ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΑΝΝΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ιστορικού Ιδρ. Ερευνών

Συνέχεια από το 21ο φύλλο

Ο καθηγητής Δ. Α. Ζακυθινός εύστοχα υποστήριξε ότι τα τοπωνύμια της Πελοποννήσου, στην Μεσσηνία, Αρκαδία και Κορινθία, διατήρησαν με το όνομα Ζευγολατείο τη σχέση με το ζευγολατείο, όρο που απέκτησε τεχνική σημασία κατά τον 13ο αι., ο όρος ζευγολατείο απέκτησε έννοια σαφώς τεχνική και δήλωνε την οικονομική και έπειτα τη φορολογική ενότητα, που περιλάμβανε κήπους, αμπελώνες, οικίες και μύλους. Αποτελούσε δηλ. μεγάλη και πλήρη οικονομική αγροτική εγκατάσταση. Τοπωνύμια με το όνομα -ζευγολατείο και «Ζευγολατείο» αναφέρονται συχνά στην Μεσσηνία, την Κορινθία και αλλού.

Στη θέση ακριβώς Ζευγολατείο ή Λουτρό ή Σταυρέϊκα και μέσα στο κτήμα του Η. Κουφού (τότε Ι. Βελισσάρη), εκεί όπου ο Σγουρίτσας είχε επισημάνει ήδη από το 1903 βυζαντινά ερείπια, ένα μεσαιωνικό λουτρό, θεμέλια οικιών, τεμάχια πήλινων αντικειμένων, καθώς και σκελετό άγνωστης εποχής, η επιτόπια έρευνα εντόπισε μόνον ερείπια κτίσματος και λίγη κεραμική, όπως θα αναφερθεί. Το κτίσμα έχει σχήμα ορθογώνιο παραλληλόγραμμο και είναι μερικά επιχωμένο. Το μέγιστο σωζόμενο ύψος των τοίχων είναι 2 μ. και το πάχος 0,80 μ. Ο προσανατολισμός της μακρής νοτιοανατολικής πλευράς διευθύνεται από βορειοανατολικά προς νοτιοδυτικά. Η τοιχοποιία του είναι αργολιθοδομή με λάσπη και ένθετα κεραμίδια, συνηθέστατο είδος τοιχοδομίας κατά τη βυζαντινή, αλλά και την υστεροβυζαντινή εποχή στην Λακωνία, τόσο στα εκκλησιαστικά όσο και στα ιδιωτικά κτίσματα. Το βορειοανατολικό δωμάτιο στο χώρο του οικοδομήματος με κατεύθυνση από βορρά προς νότον έχει πατούρα, γεγονός που υποδηλώνει πιθανότατα την ύπαρξη και δεύτερου ορόφου (εικ. 3). Δυσκολία υπάρχει τόσο στον προσδιορισμό της λειτουργικότητας του κτίσματος αυτού όσο και στη χρονολόγησή του. Απάντηση στα προβλήματα αυτά δεν είναι δυνατόν να δοθεί, πριν γίνει καθαρισμός του κτίσματος και σχετική ανασκαφή. Η λιγοστή κεραμική που εντοπίστηκε γύρω από το κτίσμα μπορεί με επιφύλαξη να χρονολογηθεί στην υστεροβυζαντινή περίοδο.

Μερική άποψη του Βασσαράδ - Φωτ. 1972.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα το κτίσμα μπορεί να χρονολογηθεί με επιφύλαξη στην υστεροβυζαντινή εποχή και να χαρακτηριστεί ως αγροικία. Η υπόθεση του Σγουρίτσας ότι πρόκειται για βυζαντινό λουτρό, προσκομίζει τόσο στα αρχαιολογικά τεκμήρια, όσο και στο σημαντικό γεγονός της ελλείψεως νερού στην περιοχή. Εξάλλου, όπως είναι ήδη γνωστό, τα λουτρά της μεσοβυζαντινής εποχής δεν είναι πολλά ούτε στην Λακωνία, αλλά ούτε και στον ελλαδικό χώρο γενικότερα. Το λουτρό της μεσοβυζαντινής εποχής στην Σπάρτη, για το οποίο δημοσιεύθηκε σχετική μελέτη, διαφέρει σημαντικά ως προς τη μορφολογία και την τεχνολογία με το επισημαινόμενο στη θέση «Ζευγολατείο» κτίσμα.

Ανακεφαλαιώνοντας, έχω τη γνώμη ότι η περιοχή νότια του χωριού Βασσαράδ, που φέρει ως σήμερα την ονομασία Χελιδόβουνη, αποτελούσε στα 1456, εποχή κατά την οποία απολύθηκε το αργυρόβουλο του Δημητρίου Παλαιολόγου, οικονομική και φορολογική ενότητα (χωριών), με το ζευγολατείο (σημ. θέση Ζευγολατείο). Ζωτική περιοχή της οικονομικής ενότητας ήταν ο κάμπος στην πλαγιά του υψώματος του Χελιδόβουνη. Τα υστεροβυζαντινά ευρήματα που υπάρχουν στη γύρω κοντινή περιοχή, το πυκνό δίκτυο αρχαίων αμαξιών δρόμων που εντοπίζονται σε αυτήν, καθώς και η επισήμανση νέων αμαξοτροχιών δυτικά από τη θέση Μαρίνου προς το Χελιδόβουνη, σε σωζόμενο μήκος αρκετών μέτρων, επιτρέπει να στηριχθεί η θέση ότι οι θέσεις αυτές αποτελούσαν τμήμα πιθανότατα ενός ενιαίου οικονομικού συνόλου. Και δεν είναι ασφαλώς τυχαίο το γεγονός ότι η εξεταζόμενη περιοχή βρίσκεται σχετικά κοντά στον τόπο απολύσεως του εγγράφου. Δικαιολογημένα, λοιπόν, ο δεσπότης του Μυστρά επικύρωσε τη δωρεά των δύο αυτών χωριών, που ανήκαν στην επικράτεια του στους γιους της Φραγκοπουλίας.

ΑΝΝΑ Ι. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΛΙΟ ΑΡΓΑ ΠΑΡΑ ΠΟΤΕ

Τι έκανε ο Βασσαράς, το χωριό μας, τί κάναμε όλοι εμείς να τιμήσουμε έστω και καθυστερημένα τον άνθρωπο, το φιλόσοφο, το στοχαστή Ακαδημαϊκό, το συγγραφέα μας ΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟ;

Δέκα χρόνια πέρασαν σχεδόν από το θάνατό του. Τιμήθηκε βέβαια με ταπεινή ευλάβεια όπως θα άρμοζε σε ένα φιλόσοφο, από τη Σκάλα Λακωνίας, η προτομή του στήθηκε στο Λύκειο Σκάλας, ομιλίες διαλέξεις και άλλες εκδηλώσεις έγιναν την άνοιξη που μας πέρασε από ανθρώπους του πνεύματος στη Σκάλα και στην Αθήνα επ' ευκαιρία των 9 εννέα χρόνων από το θάνατό του.

Και η Κοινότητα Μαγούλας τον τίμησε, δίνοντας το όνομά του στον κεντρικό δρόμο της Μαγούλας από τη Σπάρτη μέχρι τη «Σχολή Φιλοσοφίας του Πλήθωνα», που ίδρυσε ο

Θεοδωρακόπουλος.

Ο Βασσαράς αργεί και άργησε πολύ σε μια απόφαση που έπρεπε να είχε πάρει προ πολλού αν όχι πρώτος και να τιμήσει έστω και τώρα τη μνήμη του Θεοδωρακόπουλου.

Δεν μιλώ βέβαια ούτε για προτομές και άλλες μεγαλόσχημες ιδέες, αλλά νομίζω δεν θα υπήρχε καλύτερη ιδέα να τον τιμήσουμε δίνοντας το όνομά του στο δρόμο που ξεκινά από τη πλατεία, πέραν μπροστά από το πατρικό σπίτι του, και καταλήγει στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού, στο Σχολείο όπου και ο ίδιος έμαθε τα πρώτα του γράμματα.

Πιστεύω απόλυτα κανείς δεν θα έχει βάσιμη αντίρρηση για μια τέτοια ή παρόμοια εκδήλωση τιμής στο μεγάλο Δάσκαλο.

Γ. Ζ.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσιου «ΚΑΡΥΕΣ»

(συνέχεια από το 21 φύλλο)

Μας έκαναν έρευνα για δεύτερη φορά και μας οδήγησαν τώρα όλους μεσ' απ' το χωριό προς το Σταυροδρόμι. Καθώς περνούσαμε στη θέση Σταυροδρόμι Μπελούλια είδαμε στη μέση του δρόμου το πτώμα του Πουλοκέφαλου. Κείνη τη στιγμή ένας Γερμανός στρατιώτης, που πέρασε δίπλα, άρχιζε να κλωτσάει το πτώμα με μανία στο κεφάλι: το θέαμα αυτό μας έκανε όλους να ριγίσουμε από φρίκη και αποτροπιασμό. Φτάσαμε στο Σταυροδρόμι και είδαμε πως είχαν μαζέψει εκεί και όλους τους άλλους Αραχοβίτες.

Προχωρούμε τώρα στην αφήγησή μας.

Ληηλασία σπιτιών — Ομηρία ανθρώπων

Από τις 7 ως τις 9 — ενώ εξακολουθούσαν που και που να πυροβολούν και πολυβολούν τα γύρω φυλάκια όπου έβλεπαν κίνηση — Γερμανοί στρατιώτες γύριζαν παντού κι έπιαναν όλους όσους έβρισκαν, άντρες, γυναίκες, παιδιά. Σ' όποιο σπίτι έμπαιναν το λεηλατούσαν συστηματικά. Χρήματα, χρυσαφικά, καινούρια ρούχα, δεν άφησαν τίποτε. Αν σε κανένα έβρισκαν όπλο — πιστόλι ή κυνηγετικό — του έκαναν ένα σημάδι στην πόρτα, για κάψιμο. Τους μάζεψαν όλους στην πλατεία της Ράχης και στο Σταυροδρόμι. Στις 9 τους πήραν όλους από τη Ράχη και τους πήγαν κι αυτούς στο Σταυροδρόμι. Εκεί χώρισαν τους άντρες απ' τις γυναίκες. Αυτές τις άφησαν ακριβώς στο Σταυροδρόμι, ενώ τους άντρες τους οδήγησαν λίγο πιο κάτω μπροστά στο σπίτι του Θ. Σταθάκη. Κανένας δεν ήξερε τι πρόκειται να γίνει. Γύρω γύρω Γερμανοί και πολυβόλα. Ο τρόμος και η αγωνία ήταν ζωγραφισμένα στα πρόσωπα όλων. Είχαν μάλιστα μεταφέρει εκεί οι Γερμανοί στην αρχή του δρόμου προς την Βεργατσούλα και το πτώμα του Γ. Κελεσιδή. Το φρικιαστικό θέαμα του νεκρού και η αγωνία έσπασαν τα νεύρα των γυναικών, που άρχισαν να ξεφωνίζουν και να λιποθυμούν ή μια ύστερα απ' την άλλη. Οι «γενναίοι!» Γερμανοί έμειναν ασυγκίνητοι. Όταν κατά τις 10 είχε πια τελειώσει το πλιατσικολόγημα των σπιτιών, άφησαν ελεύθερες τις γυναίκες και άρχισαν την ανάκριση, δηλ. την επιλογή ομήρων.

Στο σπίτι του Αλ. Καρά είχε εγκατασταθεί η Διοίκηση. Μπροστά στο σπίτι του Ν. Μένταλου στη μέση του δρόμου και με μέτωπο προς το Σταυροδρόμι στεκόταν ένα μεγάλο γερμανικό ταγκ και πίσω του σε μεγάλη φάλαγγα 25 αυτοκίνητα, που έφεραν τους «γενναίους». Λίγα βήματα προς από το ταγκ, βλέποντας προς αυτό, καθόταν δίπλα σ' ένα τραπέζι ένας Γερμανός υπαξιωματικός. Ένας-ένας οι Αραχοβίτες περνούσαν στο τραπέζι κι έλεγαν τ' όνομά τους. Ο Γερμανός το έγγραφε και ταυτοχρόνως το επανα-

λάμβανε μεγαλοφώνως κοιτάζοντας προς το ταγκ. Από το ταγκ ακουγόταν τότε μια «μυστηριώδης» φωνή και ο Γερμανός έγραφε. Ήταν φανερό πως κάποιος, που δεν ήθελε να φανή, κανόνιζε και καθόριζε από και μέσα του καθενός την τύχη. Καθέναν που τελειώνει την... ανάκρισή (!) του τον οδηγούσαν στο διάδρομο και την αυλή του Σταθάκη. Γύρω γύρω Γερμανοί πάλι και πολυβόλα στους κήπους και τα μπαλόνια των σπιτιών.

Κατά τις 11 είχαν περάσει όλοι απ' τη μυστηριώδη «ανάκριση». Ανέβηκε τότε στον εξώστη του σπιτιού του Σταθάκη ένας Γερμανός και διάβασε από ένα χαρτί τα ονόματα 21 Αραχοβιτών, που τους ξεχώρισαν αμέσως απ' τους άλλους. Τους έβαλαν μέσα σ' ένα αυτοκίνητο και τους φρουρούσαν πολλοί στρατιώτες με αυτόματα. Αυτούς διάλεξαν για Ομήρους. Ύστερα ένας υπαξιωματικός Γερμανός μπήκε μέσα στην αυλή του Σταθάκη και πήρε χωρίς κατάλογο και ονόματα αυτή τη φορά, έτσι απ' το σωρό, 10 άλλους. Τους έβαλαν σε άλλο αυτοκίνητο ξεχωριστά και τους πήραν όταν έφυγαν μαζί τους κι αυτούς στη Σπάρτη.

Τους τελευταίους αυτούς τους πήραν οι Γερμανοί ομήρους, για να γίνει έτσι «συγκεκαλυμμένη» η αναχώρηση από την Αράχοβα και η από τους ίδιους του Γερμανούς μεταφορά στη Σπάρτη ενός νεαρού, που ήταν μέλος της οικογένειας, που έπαιξε προδοτικό ρόλο σε βάρος του χωριού την ημέρα εκείνη και που στις σατανικές ενέργειες και υποδείξεις της οφείλονταν η απαίσια φονική κύκλωση του χωριού. Τέτοια, φαίνεται, ήταν η συνεννόηση και συμφωνία της οικογένειας αυτής με τους Γερμανούς και έτσι έπρεπε να γίνει η απομάκρυνση απ' την Αράχοβα του νεαρού «βλαστού» της, για να μη γεννηθεί καμιά ένδειξη της συνεργασίας της με τους Γερμανούς: ήξερε βέβαια πολύ καλά ότι η αποκάλυψη της προδοτικής συνεργασίας της θα είχε σαν συνέπεια το ξέσπασμα της αγανακτήσεως των Αραχοβιτών και την άμεση εκδίκευση. Παρ' όλες όμως αυτές τις προφυλάξεις το γεγονός αυτό σε συνδυασμό και με άλλα περιστατικά γέννησε αμέσως σε πολλούς Αραχοβίτες τη βάσιμη υποψία ότι η οικογένεια αυτή ήταν ανακατεμένη στην εγκληματική εναντίον του χωριού Γερμανική ενέργεια και επίθεση. Αργότερα διάφορα άλλα περιστατικά επιβεβαίωσαν τις αρχικές υποψίες και κανείς πια τώρα δεν έχει την παραμικρή αμφιβολία για την προδοτική δράση της καταραμένης αυτής οικογένειας. Ποιά είναι; Όλοι οι Αραχοβίτες την ξέρουν κι εγώ αισθάνομαι αηδία και αποτροπιασμό και τ' όνομά της ακόμη να σημειώσω.

Συνεχίζεται

ΘΑ ΣΤΗΘΕΙ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΒΟΥΝΗ ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ;

Ο Αραχοβίτης ομογενής από το Ν. Buffalo Μιχάλης Κερχουλάς, στις 30-8-90, απηύθυνε γράμμα προς την Κοινότητα Καρυών, το Εκκλησιαστικό και Εκπαιδευτικό Συμβούλιο και ζήτησε την άδεια να τοποθετηθεί άγαλμα του αείμνηστου γιατρού Χρήστου Καρβούνη, στο πάρκο της Αγίας Παρασκευής, με έξοδα ορισμένων Αραχοβιτών, μεταξύ των οποίων είναι ο ίδιος και ο Ιωάννης Αρβανίτης.

Έλαβε απάντηση με ημερομηνία 9-10-90 στην οποία το Κ.Σ. ερωτά «ποιά είναι η προσφορά και η εν γένει δράση του αείμνηστου Καρβούνη προς το χωριό», που να δικαιολογεί την τοποθέτηση του αγάλματος.

Ο Μ.Κ. σε νέο γράμμα του με ημερομηνία 28-10-90 αναφέρει 10 λόγους:

—Γεννήθηκε και μεγάλωσε στις Καρυές, όπου τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Μετά την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο της Σπάρτης, σπούδασε γιατρός στη Γερμανία και μετά 8ετία επέστρεψε ειδικευμένος χειρουργός και ίδρυσε τη γνωστή κλινική στη Σπάρτη.

—Άριστος επιστήμονας, πρόσφερε τις υπηρεσίες του αφιλοκερδώς προς τους φτωχούς και βοήθησε πολλούς Αραχοβίτες. Γιος του παπα-Θύμιου Καρβούνη από τη Σκούρα, περνούσε όλα τα καλοκαίρια του στην Αράχοβα που την αγαπούσε ιδιαίτερα και τη θεωρούσε πατρίδα του, αφού είχε μάνα Αραχοβίτισσα.

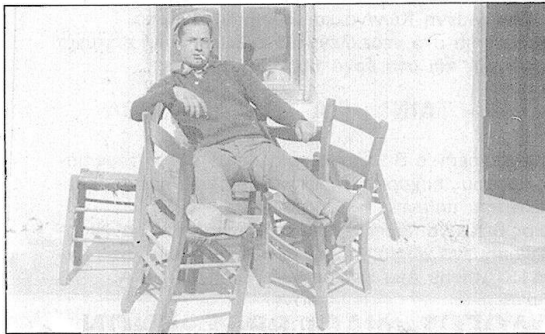
—Υπήρξε την πατρίδα στον Ιταλικό πόλεμο και για την αντιστασιακή του δράση συνελήφθη με τους 117 επίλεκτους Σπαρτιάτες και εκτελέστηκε στο Μονοδέντρι. Είναι ιστορικό γεγονός ότι οι Γερμανοί θέλησαν να τον εξαιρέσουν από την εκτέλεση σαν διακεκριμένο επιστήμονα, αλλά αυτός τους ζήτησε να ελευθερώσουν ένα από τα τέσσερα αδέρφια Τζιβανπούλου και όχι τον ίδιο. Αν και υπορόσε να γλιτώσει ο ίδιος προσπάθησε να αποτρέψει την εκτέλεση όλων και τέλος αφού αποκάλεσε «Ούνηους» και εγκληματίες τους κατακτητές, πέθανε σαν ήρωας. Ο θάνατός του συγκλόνισε όχι μόνο τη Λακωνία αλλά το Πανελλήνιο και η θυσία του στις βόλτες θυμίζει τη θυσία του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες.

—Για τον εξαιρετό επιστήμονα, τον υπέροχο άνθρωπο, τον τολμηρό αγωνιστή και ήρωα έχουν γράψει η Ιωάννα Τσάτσου στα «Φύλλα Κατοχής», ο Κώστας Πίτσιος στις «Καρυές», ο Αλέκος Παναγιωτόπουλος στο «Ημερολόγιο» και άλλοι.

—Ασφαλώς αποτελεί υποχρέωση, όχι μόνο για τις Καρυές αλλά και για κάθε Ελληνικό τόπο, η αναγνώριση του έργου και της θυσίας του Χρ. Καρβούνη και το στήσιμο του αγάλματός του θα είναι ένα ελάχιστο δείγμα τιμής της γενέτειρας προς τον ήρωα αυτόν της αντίστασης κατά των κατακτητών.

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ, προς την οποία ο αγαπητός Μιχάλης Κερχουλάς έστειλε το παραπάνω γράμμα, συμφωνεί ότι η προσωπικότητα του Χρήστου Καρβούνη και η ακτινοβολία της θυσίας του αποτελούν τιμή για το χωριό που γεννήθηκε, το οποίο έχει υποχρέωση να δεχθεί το άγαλμά του για να γίνει ένα σύμβολο για τους ανθρώπους του!

ΑΠΑΝΤΗΣΤΕ ΜΑΣ ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ

1. Πόσες καρέκλες χρειάζεται ένας Έλληνας για να καθίσει αναπαυτικά.
2. Ποιός είναι ο εικονιζόμενος Αραχοβίτης.
3. Ποιά έχει βγει η φωτογραφία και πότε.
4. Ποιές καρέκλες προτιμάτε αυτές ή τις πλαστικές που γέμισαν την πλατεία του χωριού.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Toronto,

Αγαπητή μας Αννίτα. Καλή Χρονιά. Είμαστε καλά και διαβάζοντας τις ΚΑΡΥΕΣ γινόμαστε καλύτερα. Συγχαρητήρια, Αννίτα, και ο Θεός να σου δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίζεις. Πρέπει να το έχουμε καμάρι που βρέθηκε ένας άνθρωπος να μας συνδέει και να μαθαίνουμε για τους πατριώτες μας, όπου κι αν βρίσκονται. Είναι λιγυρό που δεν την παίρνουν όλοι οι Αραχοβίτες. Τι περισσότερο θέλουν; Πάντως εγώ, εάν ήταν δυνατό, θα ήθελα να την λαβαίνω και... μετά θάνατον!

Γειά σου, Αννίτα, χαίρετισμούς σε όλους τους πατριώτες από εμένα, τον αδελφό μου Χρήστο και την εξαδέλφη μου Δήμητρα Καρύγιαννη, που ζούμε μακριά από το αγαπημένο χωριουδάκι μας 40 χρόνια και το νοσταλγούμε τόσο πολύ.

Γιώργης Μαχαίρας

Μελβούρνη

Αγαπητή Αννίτα, σας συχαίρω θερμότατα δια την μεγάλη προσπάθεια που καταβάλλετε δια την διατήρηση και επανέκδοση της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ.

Μπορώ να σας πω ότι νιώθω ριγή συγκινήσεως διαβάζοντας την εφημερίδα, διότι, εξακολουθώ να έχω τις ρίζες μου στις Καρυές.

Το μήνυμά μου προς υμάς και τους πατριώτες, είναι ένα μήνυμα εκτίμησης, αγάπης και θαυμασμού.

Η προσπάθεια όλων σας να διατηρηθεί η πνευματική μας κληρονομιά τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό είναι μια από τις βασικότερες ενέργειες και θα επιτευχθεί ο στόχος αυτός με την συμπάρσταση όλων μας.

Με αγάπη
Μαρία Ματζουράνη
Το γένος Πίτσιου

Και εγώ σ' ευχαριστώ, Μαρία!

ΚΑΡΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΑΤΟ

Καθώς οι μέρες συνεχίζουν να μικραίνουν ξεχνιόμαστε συχνά αγναντεύοντας στα δυτικά ζυγιάζοντας την προσίτηση της πρώτης μεγάλης κακοκαιρίας. Εκείνο το βράδυ πριν κοιμηθούμε κάνουμε μια τελευταία επιθεώρηση στα όπλα μας. Είναι μια σκιά η μπεκάτσα, άπιστη κόμησσα του χινόπωρου, έρχεται τη νύχτα της πρώτης θύελλας του Νοέμβρη, πρωτοεμφανίζεται στην υγρασία της αυριανής ομίχλης, αμίλητη, συννεφιασμένη, γοητευτική νεράιδα του μικρού ποταμιού μας.

Μιλούσα κάποτε σ' ένα κορίτσι και της εξιστορούσα το κυνήγι της μπεκάτσας. Δεν είναι η μπεκάτσα της έλεγα, είναι το φθινόπωρο, είναι το τρίξιμο της μπότας στα πεσμένα φύλλα απ' τις καρυδιές και τα πλατάνια, είναι το κράτημα της ανάσας σου, οι σταγόνες της παγωμένης βροχής που λάμπουν στην κάννη, ο συναγερμός των αισθήσεων τις ώρες που προσμένεις να ξεπεταχθεί το θήραμα, μα αυτό θα βγει μπροστά σου στο πιο απρόσμενο σημείο, στον ώμο ήτανε κρεμασμένο τ' όπλο κι εσύ σιγοσφύριζες, μήτε που πρόφτασες ν' αντιδράσεις, πάει πια είναι εκτός βολής, το άλλο πρωί ξανά εδώ.

Ή έπειτα το απόγευμα σ' εκείνα τα καρτέρια, σ' εκείνα τα απαγορευμένα καρτέρια του δειλινού όπου τα πουλιά φεύγουν για τη βοσκή, γυρνάμε τα όπλα καταντικρύ στον ήλιο και προσμένουμε, γυαλίζουν οι μαύρες κάννες στις τελευταίες αχτίδες, δε φάνηκε τίποτε πάλι στον ορίζοντα, όπως εχτές, όπως προχτές, όπως και πέρσι ή πρόπερσι, λίγα τα πουλιά φέτος, θα πούμε το βράδυ στο καφενείο, που τα παλιά χρόνια, «γιομάτος ήταν ο τόπος». «Τρία πουλιά έκανα σε κάθε γύρα» δηλώνει ο μπαρμπα-Χρήστος, κι ύστερα θα κατεβάσουμε μαζί το ποτήρι μας μέχρι τέρμα.

Δεν είπαμε όμως για κείνη τη στιγμή, αυτή την οριακή —θαρρείς— ανάμεσα στη μέρα και στη νύχτα, ανάμεσα στα μύρια χρώματα του δειλινού, κοντά στις πρώτες ζοφερές σκιές της νύχτας, όταν φάνηκε ψηλά το μαύρο σήμα η ακούστηκε η μόνη μπαταρία από τα καριοφίλια μας. Θάνατο δεν ήτανε να δώσουμε, να πάρουμε θέλαμε ο ένας το στιγμή του άλλου, τη θέση που έχει το κάθε ταμπούρι, να νιώσουμε μεμιάς τη συναδέλφωση, μιαν ανεξήγητη ανακούφιση, πάει το πουλί, χάθηκε μες την προχωρημένη πια νύχτα, δεν πειράζει, αύριο πάλι, εμείς θάμιασε πάλι εδώ, στα ίδια οχυρώματα κερμμένης κι απ' την παράδοσή μας έτσι κρατημένοι, ένα παρόν θελήσαμε να δώσουμε μ' αυτή τη μονοιασμένη μπαταρία, εδώ εμείς, εδώ το δειλινό, εδώ ήταν ο παππούς όταν καλόβλεπε, το ίδιο τουφέκι, το ίδιο παλιό δίκαννο σφίγγαν τα δάχτυλά του, κάπως παρόμοια με μας θάναθε κι αυτός, την ευχή του νάχω.

Γυρνάμε μετά πίσω στο χωριό, μονάχοι ή σε παρέες, πιάνοντας τη μεγάλη ανηφόρα, γυρνάω κι εγώ πίσω στα χρόνια, και πάλι αμφιβάλλω για όλα αυτά αν είναι αλήθεια ή μήπως γεννήματα κάποιας αρρωστημένης νοσταλγίας. Δεν ξέρω τότε τι να πω, παίρνω τη δημοσιά καθώς νυχτώνει, με το τουφέκι μου κατεβασμένο, περπατώ νωχελικά, η υγρασία του βουνού με ποτίζει. Τίποτε δεν έμαθα, ή έστω πολύ λίγα, τίποτε δεν έκανα, κι ακόμη λιγότερα πρόκειται να μάθω, να κάνω ή να νιώσω. Ανάξιος συνεχιστής κι απόγονος, ο κύκλος μιας περήφανης γενιάς κλείνει κάπου εδώ, στον άμμο και αλλοτριωμένο κρίκο μας.

Δίχως πολλές τύψεις κι ενοχές είναι αλήθεια. Αύριο κιόλας θα τρέξουμε στις οικογενειακές ή κοσμικές μας παρτίδες, στις παγωμένες πίστες κάποιας γνωστών χιονοδρομικών κέντρων. Θα νιώσουμε ευαίσθητοι κοινωνοί κάποιας πρωτοφανέρωτης μαγείας. Το βράδυ κάτω από την κληματιά της γειτονικής χασαποταβέρνας — κλάζον, πλήξη, κοινοτυπίες, ισοπεδωμένη φαντασία και αφόρητη μοναξιά— θα διατρανώσουμε τη διακαή επιθυμία μας για επιστροφή στη φύση.

Πάνος Μαντζουράνης
ΒΟΥΡΒΟΥΡΑ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ
2-7-90

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

ΑΝΔΡΕΑ ΒΑΣΤΗ - Chester. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου και τις συνδρομές σου (έχεις καλύψει και το 1992). Συγχαρητήρια για την εκλογή σου στη θέση του Γ. Γραμ. της Αδελφότητας. Θα χαρώ ιδιαίτερα αν μου γράφεις τακτικά τα νέα σας για δημοσίευση.

ΠΑΝΤΕΛΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ - Toronto. Σ' ευχαριστώ που πάντα σκέπτεσαι και φροντίζεις την εφημερίδα. Θα χαρώ να λαβαίνω τακτικά γράμμα σου για να έχω τα νέα σας και να τα δημοσιεύω εγκαίρως. Τον κ. Νίκο Κερχουλά ευχαριστώ για τη συνδρομή του (1990).

ΓΕΩΡΓΙΟ ΜΑΧΑΙΡΑ - Toronto. Το γράμμα σας ήταν για μένα μια ηλιαχτίδα μέσα στο χειμώνα, γι' αυτό και θα το δημοσιεύσω. Σας ευχαριστώ για τις 3 συνδρομές: τη δική σας, του αδελφού σας Χρήστου Μαχαίρα και της εξαδέλφης σας Δήμητρας Καρύγιαννη.

ΔΗΜΟ ΒΛΑΧΑΚΗ - Μελβούρνη. Έλαβα από τη Λέλα τη συνδρομή σας και ευχαριστώ. Χαίρομαι που η εφημερίδα απόχτησε ένα νέο φίλο και μάλιστα από του Κλαδά. Χαίρετισμούς στην οικογένεια.

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΥΝΤΟΣ

Υπεύθυνη: **ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ**
ΨΑΡΡΩΝ 10 — ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61 ΤΗΛ. 8076.778 - 6516.700
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 71 - ΤΗΛ. 3624.728 - 3609.342
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25
ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ. 10.000